

РЕШЕНИЕ

№ 7965

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10643** по описа за **2023** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Х. Т. Х. срещу Решение № 4216/16.09.2023 г. по НАХСД № 15352/2022 г. на СРС, НО, 131 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-018121/10.09.2021 г., издадено от началник сектор в ОПП-СДВР, с което на лицето е наложена глоба в размер на 250 лв. на основание чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ, за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно. Моли се то да бъде отменено, като бъде отменено издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът се явява лично и се представлява от адв. Т., която поддържа касационната жалба. Претендира разности.

Ответникът - началник сектор в ОПП-СДВР – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор В. моли решението на СРС да бъде отменено.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 21.08.2021г., около 16.25 часа, в [населено място], Х. Х. управлявал моторно превозно средство- лек автомобил марка "Фиат", с рег. № СВ 7511 РС, негова собственост. Същият се движел по [улица]с посока от [улица]към [улица], когато бил спрял от полицейски патрул за извършване на проверка. В хода на същата след направена справка чрез служебен таблет, използван от контролните органи, се установило, че към 16.25 часа на 21.08.2021г. за лекия автомобил не е налице сключена и действаща валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“.

Видно от представената от Гаранционен фонд справка за договорите по задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", за лек автомобил с рег. № СВ 7511 РС на 18.08.2021 г. в 19.14 часа е сключен застрахователен договор по полица ВГ/30/121002434737, с начало на действие на застрахователното покритие 00.00 часа на 22.08.2021г., което съответства и на представената с жалбата застрахователна полица за сключения договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, подписана лично от жалбоподателя Х..

Във връзка с извършената проверка на 21.08.2021 година бил съставен Акт за установяване на административно нарушение, серия ГА, номер 409466. Препис от акта бил връчен на нарушителя срещу подпис, веднага след съставянето му. При предявяване на акта не са направени възражения, нито такива са постъпили в рамките на установения 3-дневен срок.

Въз основа на АУАН било издадено НП№ 21-4332-018121 от 10.09.2021 г.

За да потвърди НП, СРС е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че установеното нарушение е безспорно доказано. Изложил е мотиви и защо не следва да се приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Така постановеното решение е неправилно.

Настоящият съдебен състав споделя установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка и преценката, че нарушението се установява по безспорен начин от събраните по делото писмени доказателства. Решаващият съд обаче не е съобразил, че процесното деяние следва да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН поради следното:

Маловажен случай на административно нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид (§ 1, т. 4 от ДР на ЗАНН).

Настоящият случай е именно такъв, като макар и формално да е осъществен състава на административно нарушение, с оглед наличието на множество смекчаващи обстоятелства, деянието разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. И това е така, тъй като нарушението е извършено за първи път; застраховката "Гражданска отговорност" е

сключена още на 18.08.2021 г., първата вноска е заплатена отново на тази дата 18.08.2021 г., т.е от страна на жалбоподателя са изпълнени задълженията му, вменени от закона като е сключена застраховка „Гражданска отговорност“, поради защо същата започва да тече от 00.00 часа на 22.08.2021 г. за съда не става ясно, но този факт само по себе си изключва подбудите за извършване на процесното нарушение да са свързани с избягване сключване и плащане на застраховка. По делото няма данни от това да са произлезли други вредни последици от нарушението. При това положение налагането на имуществена санкция, се явява несъразмерно тежка спрямо степента на обществената опасност на деянието и дееца.

Казано с други думи, по отношение на обсъжданото нарушение на чл. 638, ал. 1 във връзка с чл.461, т.1 от КЗ, са налице всички предпоставки за квалифицирането му като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Изложеното до тук, не е съобразено от първоинстанционния съд при постановяването на обжалваното в настоящото производство решение, поради което въпросният съдебен акт се явява неправилен и като такъв ще следва да бъде отменен. Това има за последица отмяна на оспореното наказателно постановление.

АССГ, в настоящия си състав, намира, че следва да приложи разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 2 от ЗАНН, като отмени наказателното постановление и предупреди извършителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в срок от една година от влизане в сила на съдебния акт, ще му бъде наложена имуществена санкция за това друго нарушение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, АССГ, I кас. състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4216 от 16.09.2023 г., постановено по АНД № 15352/2022 г. по описа на СРС, 131-ви състав, **КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №21-4332-018121/10.09.2021 г., издадено от началник сектор в ОПП-СДВР.

ПРЕДУПРЕЖДАВА Х. Т. Х. от [населено място] че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението не подлежи на обжалване и/или протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.